

det sig, at der er brodne Kar i alle Lande, og Lejere, der fremlejer Lejligheder eller Værelser, søger at udnytte Situationen i lige saa høj Grad som Grundejerne. Disse Misligheder, baade fra Ejernes og Lejernes Side, mener jeg, vi skal have vor Opmærksomhed henvendt paa og søge at komme til Livs samtidig med, at vi tillader en saadan Forhøjelse af Huslejen, at Husejerne bliver rimeligt stillet i Forhold til Dyrtiden.

Endnu vil jeg gøre opmærksom paa en enkelt Ting vedrørende Overnævnene. De faar herefter en noget udvidet Myndighed. I § 12 C. staar der, at Overnævnene, for Provinsens Vedkommende, bestaar af 5 af vedkommende Amtmand udnævnte, indenfor Amtet boende Personer, nemlig en retskyndig Formand o. s. v., og i Slutningen af Paragraffen staar der: „De ifølge Lov 30. Juli 1918 udnævnte Overnævn vedbliver at fungere uden Nyvalg“. Nu er det mig bekendt, at i alt Fald enkelte Steder er Overnævnets Formand fraflyttet Amtet. Jeg vil da henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at der dog i saadanne Tilfælde utvivlsomt maa finde Nyvalg Sted, thi det kan sikkert ikke være Meningen, at Overnævnenes Formænd skal have Ret til at bo udenfor Amtet, de skal ligesom Overnævnets øvrige Medlemmer være bosatte indenfor det Amt, i hvilket Overnævnet virker. Jeg vil gerne høre Ministerens Udtalelser om dette Forhold.

Endelig ser jeg af Landstingsudvalgets Betænkning, at man har overvejet Spørgsmaalet om Muligheden af Regulering af Lejen for Værelser med fuld Kost. Det var et Spørgsmaal, som drøftedes indgaaende i Folketingets Udvalg sidste Aar, og vi kom til Enighed om, at dette kunde Huslejenævnene ikke have noget at gøre med, idet de derved vilde faa en Opgave, som laa udenfor deres naturlige Virkeomraade, nemlig Fastsættelse af Pris paa Levnedsmidler og Bedømmelse af Levnedsmidlernes Kvalitet. Jeg er derfor meget tilfreds med, at man i Landstinget er blevet enig om at lade denne Sag ligge og henvise dens Afgørelse til en eventuel ny Lovgivning. Jeg finder det altsaa naturligt, hvis der skal lovgives paa dette Omraade — jeg er ikke sikker paa, at det praktisk kan gøres med nogen nævneværdig Nytte —, at det bliver gjort ved en særlig Lov.

Under Hensyn til, at man er blevet enig i Landstinget og har opnaaet Kompromis paa de forskellige Punkter, hvor

der har været Strid, nemlig med Hensyn til Lovforslagets § 3, skal jeg paa vort Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Simonsen: Heller ikke jeg finder Anledning til nogen længere Omtale af det foreliggende Lovforslag. Alle i Landstinget har jo været enige om, at det var nødvendigt at fortsætte Huslejelovgivningen, at det ikke gik an at ophæve den, og det er glædeligt, at en saadan Erkendelse er til Stede i alle Partier. Naar der er opnaaet fuldstændig Enighed mellem alle Partier i Landstinget om Lovforslaget, er det naturligvis ikke tilfældigt. Naar f. Eks. mine Partifæller i det andet Ting har kunnet give Lovforslaget Tilslutning, skyldes det, at der er taget Hensyn til de Anskuelser og Opfattelser, som Socialdemokratiet har gjort gældende, og der er taget Hensyn dertil i saa stor Udstrækning, at jeg paa mit Partis Vegne kan sige, at vi stemmer for Lovforslaget i den Affattelse, som det har faaet i Landstinget.

Jeg havde helst set, at Boligkommissionens Flertals og Ministerens Forslag til § 3 var blevet tiltraadt, saaledes at Bestemmelsen i § 3 om de frivillige Overenskomster helt var udgaaet. Men jeg kan dog ikke se rettere, end at den Affattelse, Paragraffen nu har faaet, i Sammenligning med de nugældende Bestemmelser maa siges at rumme en Forbedring, idet Nævnenes Medlemmer faar Lejlighed til at skønne over Beskaffenheden af Frivilligheden. Dette Forhold tror jeg er heldigt, og jeg haaber, det vil føre til, at spekulerende Husejere ikke faar stor Fornøjelse af „frivillige“ Overenskomster, hvis der er anvendt Tvang fra deres Side, og det er ligeledes glædeligt, at saadanne frivillige Overenskomster, i Tilfælde af at de godkendes, ikke binder efterfølgende Lejere.

Det lille Dyrtdistillæg, som efter § 6 skænkes Husejerne, vil sikkert ikke foraaarsage, at Lejerne vil se særlig skævt til Husejerne. Det er jo ret moderat, men det vilde naturligvis have været heldigere, om der i Stedet for „mindst 20 pCt.“ havde staaet: *højest* et eller andet lidt højere Tal, men det gør der altsaa ikke, man har dog sikkert ikke fra nogen Side ment, at der i denne Form skulde ligge en Opfordring til Huslejenævnene til at give Husejerne f. Eks. 30 eller 40 pCt., thi det er ingenlunde Meningen. Naar der staar „mindst 20 pCt.“, saa er Meningen, at det skal Husejerne have, men heller ikke syn-